

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัจจุบัน

การพัฒนาปรับเปลี่ยนให้เจริญก้าวหน้า ปัจจัยที่สำคัญสุดคือประชากรที่มีคุณภาพและ
ประสิทธิภาพ การศึกษาเป็นว่าด้วยภาษาและภูมิปัญญาในการพัฒนาให้ประชากรมีความรู้ ความสามารถ
รู้จักใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจแก้ปัญหาต่างๆอย่างมีเหตุผล รู้จักรับผิดชอบต่อหัวหน้า บุคคลที่ได้
รับการศึกษายื่อมหา เลี้ยงชีพด้วยการอาชีวศึกษาเรียนมาให้เป็นประโยชน์แก่ชีวิตของตน และมี
ประโยชน์ต่อสังคมโดยส่วนรวมด้วย จึงกล่าวว่าด้วยการศึกษามี ความสำคัญต่อการพัฒนาปรับเปลี่ยน
เป็นอย่างมาก นั่นตั้งแต่สมัยโบราณมาแล้วที่วัด เป็นสถาบันการศึกษา อีกแห่งหนึ่งต่อจากน้าน
วัด เป็นแหล่งของความรู้ทั้งมวล เราอาจศึกษาหาความรู้แบบทุกสาขาตั้งแต่ต้น เช่นสถาปัตยกรรม
ประดิษฐกรรม วรรณคดี และนาฏศิลป์ เป็นต้น จึงถือได้ว่าวัด เป็นบ่อเกิดแห่งศิลปวิทยา การศึกษา
และการศึกษาซึ่งมีความเกี่ยวข้องกันและสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดตลอดมา

การศึกษานั้นมีการจัดการศึกษาภายนอกอาทิตย์ความร่วมมือระหว่างประเทศ
และราชบูรณะ แต่พระเจ้าแผ่นดินก็ได้ทรงกานบุราธุ์การศึกษาและการศึกษาเป็นศักดิ์สิทธิ์
มาตั้งแต่ครั้งกรุงสุรัษทัย เป็นราชธานี ตั้งที่ตุวงศ์ เดือน พิศลุบุตร (2526:2-3) กล่าวไว้ในหนังสือ
ประวัติการศึกษาไทยพอสระบุชาติตั้งนี้ว่า “ในสมัยสุรัษทัยพระเจ้าแผ่นดินทรงเห็นว่าพระบูรณา
เป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้ราชบูรณะมีศิลธรรมดี จึงยกอาภูมศึกษาเป็นศึกษาประจำชาติไทย
และพระองค์ทรงเป็นองค์เอกอัครศึกษาสูงถึงภักดี นอกเหนือนั้นในสมเด็จพระเจ้าบรมราชรูป^๑
พระองค์จะทรงแต่งตั้ง “ให้ผู้ที่เข้าถวายตัวเข้ารับราชการ” ให้เป็นชนทางภูมิปัญญาดีบัวช
เพาะพันธุ์ที่ดีบัวช เรียนถือว่าเป็นคนดีบุต ต่อเมื่อที่บัวชเรียนถือว่าเป็นคนสูงศักดิ์พร้อมที่จะดำรง
ชีวิตของผู้คน ้มีความรับผิดชอบต่อไปนี้ด้วย ผู้ปกครองจึงนิยมลงบุตรหลานให้อยู่ที่วัด เพื่ออ่าน เรียน
เรียนหนังสือฯอย่างบ้าสิ้น เรียนเลขและฯต่อบรรบททางศึกษา การสอนในวัดนี้ ครูก็ต้อง^๒
ประสงค์ความรู้ทั้งทางธรรม อักษรรัฐและศิลปวิทยาการอื่นๆ นักเรียนก็ต้องลูกหลานของชนชั้น
ปกครองหรือสามัญชน ผู้ใดฝรั่ง ฝรั่งเศษ มาสมัคร เป็นลูกศิษย์ล้วนๆมีกิจกุลส่งที่มา เป็นศิษย์วัดหรือ

เด็กวัยรุ่นฯซึ่งแล้วเจ็บปวดชาเป็นสาม เผรและอุบลรุณทางเป็นภัยคุกคาม เล่าเรียน เมื่อบัวชเช้ามาแล้วในครมีครรภาราบทลักษะ และภาระดังอินกริย์พอก็อยู่ เป็น ศสนาทายาทลีบกอพาร์คเต่านา นอกจากนี้ ก็อาจจะออกໄປ เป็นอุบลสกปรกบริษัทกานหน้าที่ค้าจุนพาร์คเต่านาอีกทางหนึ่งความรู้ที่เด็บัวชเรียนก็ซึ่ง เป็นหลักในการคราร่างซึ่วิตตี้ เป็นอย่างตี ความเปลี่ยนแปลงของประ เทคและพาร์คช้ายในการที่จะปฏิรูปการศึกษาของประ เทค ให้กันและกันทั้ง เที่ยมกับชาติตะวันตก ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จ พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวและ พระบาทสมเด็จพระมหกุฎาภิสิริ เกล้าเจ้าอยู่หัวมีผลกระทำต่อการจัดการศึกษาของคณะสงฆ์ มีการแยกการศึกษาของภิกษุ สามเณร และ นักเรียนแยกออกจากกัน (ดูอ้างสูตร 2526:18) การศึกษาเริ่มนั้นระบบ ระบ เบื้องแบบแผน มีการจัดตั้งโรงเรียนฝึกหัดครรภาราบทลักษะที่สอนหนังสือโดย เนพาระ บกบากของคณะสงฆ์ในฐานะ เป็นครรภาราบทลักษะ

ปัจจุบันนี้แม้ว่าคณะสงน์จะลดบทบาททางด้านการศึกษาแต่พระภิกษุสงมภีม เคย เป็น แห ห ร ว ห ย ด ก ร ร ะ ภ า ท จ က ร ร մ ท ี่ เ ก ร ิ ว ก ั บ ก า ร ท ี ภ ิ ช า หร ื อ ก า ร บ ร ิ ภ ิ ค า แก ล ั ง ค م ค ณ ะ ស ง น ์ ท ี ม ี ก า ร จ ั ด ก า ร ศ ึก ษา ข ึ น เ อ ง พระราชวารมุนี(2529:139-140) ได้ ส ร ุ บ ร ู ป แบบ ก า ร ศ ึก ษา ของ ค ณ ะ ស ง น ์ ใน ป ั จ จ ุ บ ان ฯ ว ด ั ง น ี

1. การศึกษาที่เป็นระบบของคณิตศาสตร์โดย เนพาร์ เป็นคิสระต่างหาก จากระบบของรัฐ โดยทางการคณิตศาสตร์เป็นผู้จัดดำเนินการเอง ได้แก่

 - 1.1 การศึกษาพารามิเตอร์ธรรมแผนกบาลี
 - 1.2 การศึกษาพารามิเตอร์ธรรมแผนกธรรม

2. การศึกษาที่อยู่ในระบบของรัฐหรือจัดให้ลอดคล้องกับระบบของรัฐแยก เป็น

 - 2.1 การศึกษาทางฝ่ายคณิตศาสตร์จัดให้ลอดคล้องกับระบบของรัฐ โดยหน่วยงานหรือกลุ่มนบุคคลในพระศาสนา เป็นผู้ดำเนินงาน ได้แก่
 - 2.1.1 การศึกษาที่คณิตศาสตร์รับเข้าเป็นการศึกษาของคณิตศาสตร์ ได้แก่ มหาวิทยาลัยสงฆ์ แห่ง คือ มหามหากราชวิทยาลัย และ มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย
 - 2.1.2 การศึกษาที่รัฐกำหนดขึ้นตามความประஸค์ของคณิตศาสตร์ ได้แก่ การศึกษาพารามิเตอร์ธรรมแผนกสามัญศึกษา
 - 2.2 การศึกษาในระบบของรัฐ ซึ่งหน่วยงานหรือกลุ่มนบุคคลจัดให้แก่พระภิกษุสามเณร โดยขออนุญาตจากรัฐ ได้แก่การศึกษาผู้ในฝ่ายสามาเรียนพระภิกษุสามเณรที่ กรรมสามัญศึกษา ได้อัญเชิญให้วัดต่าง ๆ เปิดสอนโดยรับพระภิกษุสามเณร เข้าเรียนได้

3. การศึกษาที่จัดขึ้น เป็นอิสระไม่อุปสรรคระบบของคณะกรรมการและ ระบบของรัฐ ได้แก่ จิตภาวนวิทยาลัย โรงเรียนอภิธรรม เป็นต้น

การศึกษาของคณะกรรมการฯได้มีการพัฒนาขึ้นมา เป็นลำดับ ปัจจุบันรัฐได้ให้ความสำคัญกับ การศึกษาของคณะกรรมการฯโดยได้บรรจุไว้ในแผนการศึกษาแห่งชาติ พฤทธิกรราช 2535(คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2535:5)หมวดที่ 2 ข้อที่ 4.6 มีสาระสำคัญพอสรุปได้ดังนี้คือการศึกษา ของพระภิกษุ และสามเณร เป็นการศึกษาที่มุ่งสร้าง เสริมให้ภิกษุ สามเณรมีความ เป็นผู้นำด้านปัญญา จิตใจ และศีลธรรม เป็นแบบอย่างที่ดีและมีบทบาทในการปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยม และพฤติกรรมที่ เหมาะสมแก่คนในสังคม ตลอดจน เป็นผู้นำหรือมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ หั้นฟูและ เสริมสร้าง ภัณฑ์ธรรมของท้องถิ่นและสิ่งแวดล้อม

การศึกษาพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษานี้ เป็นการศึกษารูปแบบหนึ่งของการศึกษา คณะกรรมการฯ เป็นการศึกษาที่รัฐกำหนดขึ้นตามความประஸงค์ของคณะกรรมการฯ โดยที่ เรียนทั้งวิชาธรรม และวิชาสามัญศึกษาควบคู่กันไป จัดตั้งขึ้น เมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม 2514 โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะ ให้การศึกษาในโรงเรียนตั้งกล่าว เป็นประโยชน์ต่อฝ่ายศาสนาจักรและฝ่ายบ้าน เมื่อกล่าวคือ ทางฝ่ายศาสนาจักรก็จะได้ศาสนาพากยากที่ดี มีความรู้ความเข้าใจในหลักธรรมทางพุทธศาสนาอย่าง แท้จริง เป็นผู้ประพฤติปฏิบัติชอบ ศิริมงคลอยู่ในสมณะธรรม สมควรแก่ภาวะ สามารถดำรงและสืบต่อ พระศาสนาให้เจริญลุกพลอยต่อไป และถ้าหากพระภิกษุสามเณร เหล่านี้แล้วก็สามารถเข้า ศึกษาต่อในสถานศึกษาของรัฐได้ หรือ เข้ารับราชการสร้างประโยชน์ให้กับชนเผ่าต้น เอษ และ บ้านเมืองสืบต่อไปด้วย เช่นกัน (กรมการศาสนา 2535:4)

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2534:3) ได้จัดทำหลักสูตรล้ำหัวเรียน เรียน พระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา ระดับมัธยมศึกษาโดย เนพะ ภาษา หน่วยวิชาที่พระภิกษุสามเณรต้อง เรียนมีวิชาทั้งหมด 5 กลุ่มวิชา คือ 1. กลุ่มวิชาภาษา 2. กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ 3. กลุ่มวิชาสังคมศึกษา 4. กลุ่มวิชาพัฒนาบุคลิกภาพ 5. กลุ่มวิชาพระปริยัติธรรม กลุ่มวิชา สังคมศึกษา เป็นกลุ่มวิชาหนึ่งที่กรมวิชาการฯได้ให้ความสำคัญจัด เข้าไว้ในหลักสูตร นักการศึกษา ได้กล่าวถึงความสำคัญของวิชาสังคมศึกษาพอสรุปได้ดังนี้คือ วิชาสังคมศึกษา เป็นวิชาซึ่งประกอบด้วย เนื้อหาวิชาที่คัด เลือกมาอย่าง เหมาะสมจากวิชาสังคมศาสตร์ทุกแขนง และสาขาอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณสมบัติที่ดีในฐานะบุคคลและสมาชิกของสังคมหรือกล่าวว่า เพื่อให้นักเรียน ได้พัฒนา เป็นผล เมื่อที่รับผิดชอบ และมีประสิทธิภาพสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข (ลาวัย วิทยาลักษณ์ 2533:5) ซึ่ง落ちคล้องกับความคิด เห็นของพระราชาธรรมนี้(2530:16-17)

ตั้งนี้คือ "วิชาลัจคมศึกษา เกี่ยวข้องโดยตรงกับการพัฒนาคน เป็นการพัฒนาถึง จิตใจ ความคิด ค่านิยม ลักษณะนิสัย มีความมั่นใจในตน เอง มีความสำเร็จในการปรับปรุงตน เอง เป็นส่วนรวมของ วิชาการต่าง ๆ เป็นการศึกษาเพื่อชีวิตและลัจคม..."

กลุ่มวิชาสังคมศึกษาที่บรรจุไว้ในหลักสูตรโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาระดับมัธยมศึกษานี้ มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญพอสรุปได้ดังนี้คือ เพื่อส่งเสริมความเป็นพลเมืองดี เสริมสร้างให้มีคุณภาพในการครองราชบัลลังก์ ให้มีความรู้นี้ฐานในการพัฒนาสร้างสรรค์และแก้ปัญหานิสิต ฯ โดยอาศัยคณธรรม รักและผูกพันกับท้องถิ่นของตน (กรมวิชาการ 2534:56)

วิชาสังคมศึกษา เป็นวิชาที่มี เป้าหมาย เพื่อการพัฒนาคุณภาพของประชากร โดย เผ่าเผ่านี้ของความเป็นผล เมืองตึ นอกจากนั้นยัง เป็นวิชาที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ เช้าใจสภាភลังก์ศึกษาที่ตน เป็นสมาชิกอยู่ เพื่อนำความรู้ความเข้าใจดังกล่าวฯบรังสังคมในส่วนรวมอีกด้วย วิชาสังคมศึกษาจะ เอื้อประโยชน์และบรรลุ เป้าหมายดังกล่าว เมื่อการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง แต่ปรากฏว่าสภាភกการจัดการเรียนการสอนวิชาสังคมศึกษา ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ที่สอนอยู่ในโรงเรียนนั้น โดย เผ่าเผ่านระดับมัธยมศึกษาอังฯมีประสบความสำาเร็จ เท่าที่ควรได้มีนักการศึกษา ทำการวิจัย เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาสังคมศึกษานะระดับมัธยมศึกษาไว้หลายท่าน เช่น ปรางค์สุวรรณ อธีโตก (2524:บทคัดย่อ) ที่ทำการวิจัย เรื่อง "ความคิดเห็นของครูสังคมศึกษาผู้บริหารการศึกษา และศึกษานิเทศก์เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาสังคมศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521, ปริศนา รัมพรรัตน์(2531:บทคัดย่อ)" ที่ทำการวิจัย เรื่อง "ปัญหาการเรียนการสอนวิชาสังคมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นตามการรับรู้ของครูสังคมศึกษาในโรงเรียน เอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดชายแดนภาคใต้" และวินัย กราเมธุล (2534:บทคัดย่อ) ที่ทำการวิจัย เรื่อง "สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาสังคมศึกษาตามการรับรู้ของครูสังคมศึกษาในโรงเรียนสอนคนดับและโรงเรียนร่วมสอนคนดับ" ซึ่งผลการวิจัยนี้สรุปได้ว่า ที่นี่คือครูสังคมศึกษาประสมปัญหา ในการจัดการเรียนการสอนวิชาสังคมศึกษาคล้ายคลึงกัน ในเรื่อง ขาดแคลน เอกสารหลักสูตร ขาดความรู้และทักษะในการใช้วิธีสอนแบบใหม่เพื่อการเรียนการสอน ที่มีอยู่ไม่ทันสมัย เป็นต้นแต่ เป็นที่น่าสัง ก็ตัวปริศนา รัมพรรัตน์(2531:บทคัดย่อ) ที่ทำการวิจัย เกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาสังคมศึกษานะโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ครูสังคมศึกษารับรู้ว่ามีปัญหานะการจัดการเรียนการสอนมาก เช่น เดียวกับครูสังคมศึกษาที่สอนนานโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาทั่วๆไป

จากสภานปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น การที่จะหาก้าหาการเรียนการสอนวิชาสังคมศึกษามีประเพณีกิจกรรมอย่างชัดเจน เป็นหน้าที่ของครูสังคมศึกษาที่จะต้องพัฒนาการเรียนการสอนให้เป็นที่น่าสนใจ และมีความหมายต่อผู้เรียนอย่างแท้จริง ฯพุทธย์ สินลารัตน์ (2526:243) ได้กล่าวว่า "ครูสังคมศึกษายังขาดความรู้โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องความรู้ในด้านเทคโนโลยีและการที่จะหาก้าหาสังคมศึกษาสู่โลกสันนิบาตมากขึ้น"

การเรียนการสอนวิชาสังคมศึกษานั้น ควรเน้นพระบรมปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ยังมีข้อจำกัดหลายประการ เกี่ยวกับครูผู้สอน กล่าวคือ กระทรงศึกษาธิการได้ออกระเบียบว่าตัวเอง เรียนพระบรมปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา พ.ศ.2514 (กระทรงศึกษาธิการ 2514:2) เกี่ยวกับคุณสมบัติของครูผู้สอนในข้อที่ 8 ว่า "ครูผู้สอนจะเป็นพระภิกษุ สามเณร หรือคฤหัสถ์ได้ สายรับรุ่งศรัทธาต้องเป็นเพศชายอายุไม่ต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์ และได้รับงานแต่งตั้งให้เป็นผู้สอนจากการค่าสอน...ครูสอนวิชาสามัญศึกษาซึ่งมีอยู่ทั้งหมดนั้นจะต้องได้รับประกาศนียบัตรครู บ.กศ. หรือ เก็บเงินเดือน 200 บ. และสายรับรุ่งศรัทธาต้องเป็นบุคคลที่มีความสามารถทางด้านการสอนและมีใจเดือนแต่ทางแรง เรียนอาชญากรรมนิตยภัต แล้วค่าใช้จ่ายแก่ครูผู้สอน เหล่านั้นได้ เก็บที่جا เป็นและสมควร" ปัญหา เกี่ยวกับค่าตอบแทนครูนี้ จากการลัมภากษัติ พระมหาสารอง ติสส เก Howe รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการโรงเรียนบาลีสาธิ มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (6 สิงหาคม 2534) ซึ่งเป็นโรงเรียนพระบรมปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาแห่งหนึ่ง กล่าวว่า "ปัญหานี้ ทางที่เกิดการขาดแคลนครู เพราะครูที่เป็นคฤหัสถ์ได้รับค่าตอบแทนน้อยมาก ครูที่เป็นคฤหัสถ์ที่สอนอยู่ที่นี่ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่เคยบรรยายเรียนแล้วลึกอกราย กลับมาช่วยสอน ซึ่งก็ได้มีตรงตามลักษณะที่ต้องการ"

จากแนวคิดต่าง ๆ ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ ผู้วิจัยเห็นว่าเราจะต้องมีการศึกษาวิจัยในเรื่อง เกี่ยวกับสภานและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาสังคมศึกษาของครูในโรงเรียนพระบรมปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษานั้น การจัดการเรียนการสอนจะต้องใช้หลักสูตร วิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตร การใช้สื่อการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลการเรียน เพราะเป็นประเด็นที่น่าสนใจ และจะได้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอน หรือการจัดการเรียนการสอนวิชาสังคมศึกษานั้น เรียนตั้งกล่าว ให้มีคุณภาพมาก เก็บกับโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยทั่วไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาสังคมศึกษาระดับมัธยมศึกษาของครูในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา ในด้านการใช้หลักสูตรวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การใช้สื่อการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลการเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่เข้าในการวิจัยครั้งนี้คือครูสังคมศึกษาที่สอนในระดับมัธยมศึกษา ทั้งมัธยมศึกษาตอนต้นและ มัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ทั่วประเทศ ปีการศึกษา 2534 จำนวน 109 โรงเรียนรวมจำนวนประชากรทั้งหมด 214 คน

ค่าจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ลักษณะและปัญหา หมายถึง ลักษณะการจัดการศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา รวมทั้งอุปสรรคในการจัดการศึกษาของโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การจัดประชุมการสอน เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนซึ่งเป็นพระภิกษุและสามเณร ในด้านการใช้หลักสูตร วิธีสอนและการจัดการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การใช้สื่อการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลการเรียน วิชาสังคมศึกษา หมายถึง รายวิชาสังคมศึกษาที่เปิดสอนในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย

ครู หมายถึง ครูซึ่ง เป็นทั้งบราhma แล้วคุณลักษณะที่ส่งเสริมวิชาสังคมศึกษาให้กับพระภิกษุและสามเณรในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาในระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนที่วัดจัดตั้งขึ้นมาที่วัดที่ ธรรมลัทธิ หรือที่คืนของมูลนิธิทางพระพุทธศาสนา เพื่อให้การศึกษาแก่พระภิกษุและสามเณร ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา

ประชารัฐที่จะได้รับจากการวิจัย

1. เป็นแนวทางแก่ครุพัฒน์สอนวิชาสังคมศึกษาในการปรับปรุงการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. เป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การจัดเตรียมบุคลากรที่เกี่ยวข้องของกระบวนการศาสนา ผู้บริหารสถานศึกษา และศึกษานิเทศก์
3. เป็นแนวทางในการพากการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**